

La festa interrompuda

Published by [Interacció](#) [1] on 09/08/2022 - 09:41 | Last modification: 01/06/2026 - 16:28

La pandèmia de la Covid-19 va afectar de manera directa un dels mecanismes socials més estables de la cultura popular catalana: la repetició ritual de les festes. L'article de Xavier Roigé, Mireia Guil i Lluís Bellas analitza aquest tall sobtat no només com una interrupció sanitària, sinó com un moment de tensió política, social i cultural que va obligar comunitats, administracions i entitats a redefinir què vol dir "mantenir viva" una festa.

El text defensa una idea important: la Covid-19 no només va suspendre celebracions, sinó que va posar en evidència la fragilitat estructural del patrimoni cultural immaterial i, alhora, la seva capacitat de resiliència. La paradoxa és central. Les restriccions van impedir trobades col·lectives, cercaviles o castells, però també van generar una explosió d'estratègies alternatives: celebracions simbòliques, rituals reduïts, activitats virtuals, exposicions, arxius digitals i noves formes de memòria compartida.

Els autors organitzen aquesta transformació en cinc grans "actes": la cancel·lació generalitzada de les festes, el pas de la plaça a les pantalles, els processos de reinvençió comunitària, els conflictes generats per les restriccions i el lent retorn a una certa normalitat. El recorregut mostra fins a quin punt la festa és molt més que una programació cultural: és una infraestructura de relació social, identitat col·lectiva i continuïtat simbòlica. La seva desaparició temporal va generar preocupació no només econòmica, sinó també comunitària. Moltes entitats temien perdre participants, cohesió interna i relleu generacional.

Una de les aportacions més suggerents del text és la lectura de les "festes simbòliques". En molts municipis, especialment al Pirineu, es van mantenir petits gestos rituals per sostenir la continuïtat emocional de la celebració encara que la festa no pogués existir en el seu format habitual. El valor d'aquests actes reduïts no era substituir la festa, sinó preservar-ne el fil simbòlic. Aquesta operació posa en evidència quins elements es consideren essencials per seguir parlant de tradició i comunitat.

La virtualització també ocupa un lloc central. Xarxes socials, retransmissions, museus virtuals i arxius digitals van actuar com a espais provisionals de trobada. Però els autors alerten que aquesta translació no és neutra. L'accés digital no equival necessàriament a més democratització cultural, i sovint reforça les grans plataformes i les desigualtats preexistents.

Les exposicions temporals van convertir-se en una de les estratègies més utilitzades per mantenir visible la festa durant les restriccions sanitàries. La materialitat festiva substituïa provisionalment l'experiència col·lectiva.

El text és especialment valuós perquè no idealitza la resposta comunitària. També analitza conflictes, desobediències i tensions entre administracions i entitats. La gestió sanitària va obrir disputes sobre qui decideix què és acceptable en l'espai públic, quin valor té la cultura popular davant altres activitats econòmiques i fins a quin punt les festes poden ser controlades o reduïdes sense alterar-ne el sentit.

La conclusió és probablement la part més rellevant des d'una perspectiva de polítiques culturals. Els autors interpreten la pandèmia com un punt d'inflexió que obliga a replantejar la sostenibilitat futura de les festes en quatre dimensions: cultural, ecològica, turística i de gestió. El text qüestiona el model expansiu i turístic que moltes celebracions havien adoptat durant les darreres dècades i planteja la necessitat de formats més petits, més arrelats i més sostenibles.

Llegit avui, l'article té interès perquè documenta un moment excepcional, però sobretot perquè identifica debats que continuen oberts: la fragilitat de les estructures comunitàries, els límits entre cultura i control social, la dependència turística de moltes festes i la necessitat de reforçar les polítiques públiques de cultura popular més enllà de la programació d'esdeveniments. (n. de l'e., 2026)

Referència

Roigé Ventura, X., Guil Egea, M., i Bellas, L. (2021). *Festes i Covid-19 a Catalunya: la pandèmia com a punt d'inflexió*. Revista d'Etnologia de Catalunya, 46, 149–165.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: cultura popular

Tags: patrimoni cultural

Tags: participació cultural

Tags: cultura i sostenibilitat

Tags: governança cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2022/festa-interrompuda>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://raco.cat/index.php/RevistaEtnologia/article/view/414686>.

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/4730>